

Ella

EL PLAER DE GUIJAR

Hola! Com esteu?

Ja fa temps que acudim a aquest espai. Josep Ruiz i Casimir Romero us acompanyen des de fa més de tres anys. Enguany comencem donant-vos el bon any: Bon any i bona cuina!

De les moltes i entranyables històries del Nadal n'hem triat una i l'hem titulada

ELLA

Ella ja s'apropa als vuitanta, el seu niu s'ha anat buidant, només ella ha quedat a casa. Els seus quatre-cents euros no li arribarien si no tinguera la casa pagada. No sap què és un contracte blindat. Els dies de Nadal els passarà en casa de la seua filla amb ella, el seu gendre i els seus néts, i la condició que ha posat per anar és que el dinar de Nadal, el del dia del naixement del Jesuset el farà ella i farà un putxero. Cinc dies abans ja, per por a quedar-se sense, ha comprat tota la carn. Un tros de vedella tendra, un garronet de corder, cansalada magrosa, papada de bou, un tros de pollastre criat amb dacsca (del més car), dos botifarres, un blanquet, ossos amb moll i sense moll. Ho ha embolicat tot i al congelador. El dia vint-i-quatre ha estat la primera a entrar a la verdurera. De creïlles ja en tenia a casa. Ha comprat pinyons (el dia de Nadal les pilotes porten pinyons), julivert (que el del cossioli s'ha gelat), dos xirivies (que li donen un toc de distinció), un nap, fesols tendres (són d'hivernacle però a la meua filla li agraden), un manoll de penques, dos carlotes, api (l'api el posa des que va estar uns anys a Suïssa). i dos alls porros. De passada cap a casa compra mig quilo de carn picada de porc i mig de vedella. Un putxero sense pilotes no és un putxero. El vint-i-quatre, la seua filla ha anat a buscar-la (ara els fills es casen fora). En una bossa frigorífica la carn, en arribar la deixarà sobre el banc de la cuina per tal que es descongele. No se li oblidarà posar els cigrons a remulla amb sal i bicarbonat. En una coixinera la verdura, les fulles dels alls porros sobreixen encara que els n'haja retallat les puntes. En una fiambreteta acompanyant un caixeta metàl·lica de DULCE Y JALEA DE MEMBRILLO, les pastes que va fer el vint-i-dos i vint-i-tres: pastissets de moniato, mantecats, torró de gat...) En arribar ha anat directa a la cuina no siga cosa que se li oblide remullar els cigrons. El sopar del vint-i-quatre, el de la Nit de Nadal ha estat carn de corder a la brasa, ella ha fet l'all-i-oli i ha torrat unes cebes al caliu. El dia de Nadal, la seua filla s'ha alçat a les deu, ella ja és a la cuina. L'olla està en marxa i ella espolsa un pessic de canyella que amb el pebre negre i el clau li dona el seu toc, el d'ella, a les pilotes. Quin nervi! Se'm couran els cigrons? Es pregunta mentre retalla unes neules per posar-hi a sobre, la rebosteria. Prova els cigrons. Es desfan a la boca! Tasta el brou. Quants sabors! Quina espessor! Tauré un casset de caldo i li farem un platet d'arròs al nét menut que menja primer. Han dinat molt bé. Ella és feliç! Pinya tropical de postre. Ella diu que a sa casa a Nadal encara encetaven els últims melons de tot l'any. Després del café les pastes i la mistela de moscatell de Teulada, les estrenes. Les estrenes (pot ser que si Emilio Botin* ,el del Santander, la coneguera la contractaria com a economista. Encara li queda per a estrenar els seus néts!). Les estrenes! "De hui a l'any que ve que tinguem salut"

*Val més que no la conega, li faria mal el dinar de Nadal en comparar la seua jubilació amb la d'ella. (Nota dels autors)

El plaer de guisar © Josep Ruiz i Casimir Romero

29 gener 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)